

det vilde være muligt »for den nærmeste Fremtid at gennemføre den Lettelse af Byrderne, som menes at være strengt nødvendig for de Ejendomme, der er saa stærkt forgældede, at Ejerne ikke ved egne Kræfter kan antages at være i Stand til at føre Bedriften videre«. Denne Opgave var efter Udvalgets Opfattelse uløseligt knyttet til Spørgsmaalet om Kapitalens Rentekrav over for Landbruget, og det havde derfor været et ledende Hensyn, at den øjeblikkeligt fornødne Aflastning ikke skulde føre til en Stramning af Kapitalmarkedet, men saa vidt muligt bidrage til at støtte de i Gang værende Bestræbelser for gennem Rente- og Konverteringslovgivningen at tilvejebringe en lavere Rentefod. Udvalget føjede hertil, at den nære Sammenhæng mellem Landbrugets Gældsbyrde og det danske Kreditsystems Organisation maatte føre til Erkendelsen af, at alle, der er særlig interesserede i Sikkerhed og ordnede Forholds Opretholdelse paa dette Omraade, maatte *solidarisk yde Bidrag* til Afværgelse af et muligt økonomisk Sammenbrud.

Udvalget havde da ment, at en Lettelse i Landbrugets Gældsbyrde lempeligst kunde opnaas gennem en Nedsættelse af Renten, og at Bestræbelserne for en Sænkning af Renteniveauet burde tages til Udgangspunkt, idet man med alle til Raadighed staaende Midler søgte gennemført en *almindelig Konvertering* af samtlige Obligationer. En saadan Konvertering krævede som Forudsætning en uomtvistelig Tillid til hele det Kreditsystem, hvis Renteniveau skulde nedbringes, og Udvalgets Forslag tilsigtede derfor at *afstive* de i Landbruget paa første Plads anbragte Gældsposter saaledes, at Tvivl til disse ikke længer skulde kunne modvirke Konverteringsbestræbelserne. Desuden tog Udvalgets Forslag Sigte paa at bringe Renteydelsen for de stærkest forgældede Debitorer *yderligere* ned under, hvad der gennem Konverteringen kunde ventes i den nærmeste Fremtid.

De nævnte Synspunkter blev udformet i et Udkast til Lov om Rentelettelse m. v. for Laan i Landbrugsejendomme. I Hovedtrækkene gik Forslaget ud paa for et Tidsrum af 5 Aar:

- 1) at *nedsætte Renten for Indlaansmidler* i Pengeinstitutterne med normalt $\frac{1}{2}$ pCt.,
- 2) at overføre det herved af Pengeinstitutterne indvundne Beløb til de Pengeinstitutter, herunder Kreditforeninger, der yder Prioritetslaan i Landbrugsejendomme, til Anvendelse ved Gennemførelsen af en *Rentesænkning for deres Landbrugsdebitorer*,
- 3) at begrænse Renten af visse Prioriteter, der ikke ejes af Pengeinstitutter, til 4 pCt.,
- 4) at nedsætte Afdragsydelsen af Kreditforeningslaan.